

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ त्वष्टाप्रजापतिः स्वयमेव संकल्पेन चकार न तु मेथुनद्वारा अयोनिजायित्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ गविगोसंज्ञायां भार्ययां ॥ १२ ॥ तस्य वैश्रवणस्य कोपात् सां त्यक्त्वा मत्सितं सेवत इत्यति
 मार्कण्डेय उवाच अजोनामाभवद्राजामहानि क्ष्वाकुवंशजः ॥ तस्य पुत्रो दशरथः शश्वत्स्वाध्यायवाञ्छुचिः ॥ ६ ॥ अभवंस्तस्य च त्वारः पुत्राथमर्थकोविदाः ॥
 रामलक्ष्मणशत्रुघ्नाभरतश्च महारुचिः ॥ ७ ॥ रामस्य माता कौसल्या कैकेयी भरतस्य तु सुतौ लक्ष्मणशत्रुघ्नौ सुमित्रायाः परंतपौ ॥ ८ ॥ विदेहराजो जनकः सी
 तातस्यात्मजाविभो ॥ यांचकार स्वयं त्वष्टास्य महिषी प्रियां ॥ ९ ॥ एतद्रामस्य तेजन्म सीतायाश्च प्रकीर्तितं ॥ रावणस्यापि तेजन्म व्याख्यास्यामि जनेश्वर ॥
 ॥ १० ॥ पितामहो रावणस्य साक्षाद्देवः प्रजापतिः ॥ स्वयं भूः सर्वलोकानां प्रभुः स्रष्टा महातपाः ॥ ११ ॥ पुलस्त्यो नाम तस्यासीन्मानसो दयितः सुतः ॥ तस्य वैश्र
 वणो नाम गविपुत्रो भवत्वभुः ॥ १२ ॥ पितरं ससमुत्सृज्य पितामहमुपस्थितः ॥ तस्य कोपात् पिताराजन्ससर्जामानमालना ॥ १३ ॥ सजज्ञे विश्रवानामतस्या
 त्मार्धेन वै द्विजः ॥ प्रतीकाराय सक्रोधस्ततो वैश्रवणस्य वै ॥ १४ ॥ पितामहस्तु प्रीतात्मा ददौ वैश्रवणस्य ह ॥ अमरत्वं धने शत्वं लोकपालत्वमेव च ॥ १५ ॥ ईशाने
 न तथा सख्यं पुत्रं च न लकूबरं ॥ राजधानीनिवेशं च लंकारं क्षोगणान्वितां ॥ १६ ॥ विमानं पुष्पकं नाम कामगंच ददौ प्रभुः ॥ यक्षाणामाधिपत्यं च राजराजत्व
 मेव च ॥ १७ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि रामोपाख्यानप० रामरावणयोजनमकथने चतुःसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७४ ॥
 मार्कण्डेय उवाच पुलस्त्यस्य तु यः क्रोधाद्धेहो भवन्मुनिः ॥ विश्रवानामसक्रोधः सर्वैश्रवणमैक्षत ॥ ११ ॥ बुबुधेतंतु सक्रोधं पितरं राक्षसेश्वरः ॥ कुबेरस्तत्त्वसादा
 र्थयत ते स्म सदा नृप ॥ २ ॥ सराजराजो लंकायान्यवसन्नरवाहनः ॥ राक्षसीः प्रददौ तिस्रः पितुर्वैपरिचारिकाः ॥ ३ ॥ ताः सदा तं महात्मानं संतोषयितुमुद्यताः ॥
 ऋषिभरतशार्दूलनृत्यगीतविशारदाः ॥ ४ ॥ पुष्पोत्कटा च राकाचमालिनी च विशापते ॥ अन्योन्यस्पर्धयाराजन् श्रेयस्कामाः सुमध्यमाः ॥ ५ ॥ सतासां भग
 वांस्तुष्टो महात्मा प्रददौ वरान् ॥ लोकपालोपमानुत्रानैककस्यायथेप्सितान् ॥ ६ ॥ पुष्पोत्कटायां जज्ञाते द्वौ पुत्रौ राक्षसेश्वरौ ॥ कुंभकर्णदशग्रीवौ वलेनाप्रति
 मौभुवि ॥ ७ ॥ मालिनीजनयामास पुत्रमेकं विभीषणं ॥ राकायां मिथुनं जज्ञे खरः शूर्पणखा तथा ॥ ८ ॥

ज्वलनात् वैश्रवणं बाधितुं पुलस्त्य एव योगबलेन विश्रवः संज्ञेदेहांतरं चक्रे इत्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलंकटीये भारतभावरूपिचतुःसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः
 ॥ २७४ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥